

[Behnke]

eller gramse endnu dybere i danskernes lommeuld i form af øgede skatter. Netop når det gælder besparelser, er Fremskridtspartiet det vigtigste parti her i Folketinget. Vi har et erfaringsmateriale fra som nævnt de sidste 15 år, som tilsammen udgør en idebank og en guldgrube af ideer til offentlige besparelser. Man er velkommen til at låne hos os. Man er endnu mere velkommen til at indbyde Fremskridtspartiet til forhandlinger om finansloven.

For selv om regeringen ikke vil samarbejde med de såkaldte fløje, eller det er måske nærmere De Radikale, der ikke vil samarbejde med de såkaldte fløje, er vi overbevist om, at vælgerne er totalt ligeglade med, hvem der samarbejder, når bare der kommer orden i økonomien.

Hr. Bilgrav-Nielsen udtrykte det meget klart: I 5 år har De Radikale fået deres ønsker opfyldt, når der skulle bruges ekstra penge. Nu er tiden inde, hvor andre får deres ønsker opfyldt. For Fremskridtspartiets vedkommende er det ikke ønsker om at bruge ekstra penge i væsentligt omfang, men til gengæld ønsket om at få sparet en hel masse steder.

Fremskridtspartiet vil uanset invitationen til besparelserunde eller ej komme med selvstændige ændringsforslag. Vi kan ikke komme med en egentlig alternativ finanslov denne gang, som vi ellers har forsøgt os med tidligere, men vil i stedet komme med enkelte eller rettere, der bliver faktisk tale om temmelig mange konkrete forslag til bedring af finansloven, besparelser, som alle kan gennemføres, uden, som det tit bliver udtrykt, at man bomber Danmark tilbage til stenalderen, besparelser, som tværtimod vil være en hårdt tiltrængt saltvandsindsprøjtning for vores lille land. Her er det interessant, at netop De Radikale, som ikke mener at kunne samarbejde med Fremskridtspartiet, har nøjagtig den samme indstilling til projekter som Storebæltsforbindelse, hybridnet og de andre fråseri projekter, som Fremskridtspartiet har, så som ikke andet skulle der dog være mulighed for at mødes omkring disse projekter.

Vi forventer at blive indbudt til forhandlinger om finansloven for 1988 enten direkte eller i Finansudvalget. Under disse forhandlinger vil Fremskridtspartiet gøre sit for at få finansloven rettet mest muligt op. Vi ser frem til det arbejde og glæder os så i øvrigt til at se ministrenes ændringsforslag til andenbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Hr. Behnke fik sagt meget, også en del, der slet ikke er rigtigt. Han sagde eksempelvis, at Kulturministeriets samlede budget på 1,8 mia. kr. svarer til driften af 3 rigshospitaler. Det må være, fordi man ikke har læst, hvad der står i finanslovsforslaget. Det er rigtigt, at de 600 mill. kr. er statens nettoudgift til Rigshospitalet, men det er efter, at man har trukket 1.300 mill. kr. fra, som amtskommunerne betaler for de ydelser, de får def. Så udgiften til Rigshospitalet er 1.900 mill. kr.

Derfor vil jeg langt hellere sige det, der er sandheden: Tænk, alt det, der sker på det kulturelle område ved statens hjælp landet over, koster kun, hvad der knap svarer til driften af Rigshospitalet!

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Nu betegnede jeg også selv sammenligningen som en smule søgt; og grunden til, at Fremskridtspartiet gør den sammenligning – til hr. Henning Rasmussens oplysning – er, at vi rent faktisk mener, at de hundreder af mennesker, er i dag er på ventelister for mere eller mindre livstruende operationer, skal være vidner til, at Folketinget stadig bliver ved at bruge flere og flere penge på et område som Kulturministeriet. Det er ganske enkelt ikke rimeligt over for dem. Så vil vi hellere have et rigshospital mere, så vi kunne få fjernet ventelisterne.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil da gerne spørge hr. Behnke, om det skulle forstås, som det blev sagt, at hr. Behnke godt vidste, at oplysningen om udgifterne ved Rigshospitalet var forkerte – at det var snyd på vægten for at gøre sin tale effektiv.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg synes, det er noget af en sjofelhed, at repræsentanten for Fremskridtspartiet fra denne talerstol direkte siger, at han i realiteten gør grin med forsamlingen, idet de tal, han anvendte, var nærmest . . . et eller andet.